

Vayera Haftarah

[2 Kings]

(4)1:Now there cried a certain woman of the wives of the sons of the prophets to Elisha, saying, Your servant my husband is dead; and you know that your servant did fear the LORD: and the creditor is come to take to him my two children to be bondservants.

2:Elisha said to her, What shall I do for you? tell me; what have you in the house? She said, Your handmaid has nothing in the house, except a pot of oil.

3:Then he said, Go, borrow you vessels abroad of all your neighbors, empty vessels; borrow not a few.

4:You shall go in, and shut the door on you and on your sons, and pour out into all those vessels; and you shall set aside that which is full.
5:So she went from him, and shut the door on her and on her sons; they brought the vessels to her, and she poured out.

(4)1 וְאִשָּׁה אַחַת מִנְשֵׁי בְנֵי-הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל-אֵלִישָׁע
לֵאמֹר עֲבַדְךָ אִישִׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עֲבַדְךָ הָיָה יְרֵא
אֶת-יְהוָה וְהַנֶּשֶׂה בָּא לְקַחַת אֶת-שְׁנֵי יְלָדָי לִּי לְעֲבָדִים:
2 וַיֹּאמֶר אֵלָיָה אֵלִישָׁע מָה אֶעֱשֶׂה-לָּךְ הַגִּידִי לִּי
מִה-יֵשׁ-לְךָ בְּבַיִת וְתֹאמַר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בְּבַיִת
כִּי אִם-אֶסוּךָ שָׁמֹן: 3 וַיֹּאמֶר לְכִי שְׂאֲלִי-לָךְ כְּלִים
מִן-הַחוּץ מֵאֵת כָּל-שְׂכֵנֶיךָ כְּלִים רַקִּים
אֶל-תִּמְעִיטִי: 4 וּבָאת וּסְגַרְתְּ הַדְּלָת בְּעַדְךָ וּבְעַד-בְּנֵיךָ
וַיֵּצֵאתְ עַל כָּל-הַכְּלִים הָאֵלֶּה וְהִמְלֵא תְּסִיעֵי: 5 וַתֵּלֶךְ
מֵאֵתוֹ וַתִּסְגֵר הַדְּלָת בְּעַדָּהּ וּבְעַד בְּנֵיהָ הֵם מִגִּשִׁים אֵלָיָה
וְהִיא מִיֵּצֵאת מוֹצֵקֶת:

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל־אֱלֹהֵי שָׁע לֵאמֹר
 עֲבֹדְךָ אִישִׁי מִתּוֹ וְאַתָּה יִדְעָתָּ כִּי עֲבֹדְךָ הִיָּה יִרְא אֶת־יְהוָה
 וְהַנְּשֵׂה בָּא לָקַחְתָּ אֶת־שְׁנֵי יְלָדָי לָּו לְעֲבָדִים: ² וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 אֱלֹהֵי שָׁע מָה אַעֲשֶׂה־לָּךְ הַגִּידִי לִי מַה־יֵּשׁ־לְּךָ בְּבַיִת וְתֹאמְרִי
 אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בְּבַיִת כִּי אִם־אֶסֶוּךָ שָׁמֹן: ³ וַיֹּאמֶר לְכִי
 שְׂאֵלֵי־לָּךְ כֹּלִים מִן־הַחֹוֶץ מֵאֵת כָּל־שְׁכֵנֵיךָ כֹּלִים רַקִּים
 אֶל־תִּמְעִיטִי: ⁴ וּבָאת וְסָגַרְתָּ הַדֶּלֶת בְּעַדְךָ וּבְעַד־בְּנֵיךָ וַיִּצְקֵת
 עַל כָּל־הַכֹּלִים הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא תִסִּיעֵי: ⁵ וְתִלְךְ מֵאֲתוֹ וְתִסְגֹּר
 הַדֶּלֶת בְּעַדָּהּ וּבְעַד בְּנֵיהָ הֵם מִגְּשִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מִיִּצְקֵת מוֹצָקֵת: